

Tritó Pirinenc (Colitriton asper)

Gisclareny

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Torrents i equífers de la vall de la Muga i Torrent de l'Afrau
Emplaçament: Rierols de la Muga i de l'Afrau.
Alçada: 1580

Coordenades:

Latitud: 42.28415
Longitud: 1.76155
UTM Est (X): 397891
UTM Nord (Y): 4682068

Classificació

Número de fitxa: 08093 - 151
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Especimen protegit
Protecció: Legal
Observacions protecció: DOGC. 148/1992. Llei 3/1988 i Llei 4/1989
Accés: Obert
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: 08092A002000320000YU
Autoria de la fitxa: Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa: dj., 08/08/2019 - 02:00

Descripció

El tritó pirinenc és una espècie de tritó pertanyent a la família dels salamàndrids que actualment es troba amenaçat per la pèrdua d'hàbitat. Viu a les vessants sud i nord dels Pirineus entre els 500 i 2500 metres d'alçada i la seva pervivència va condicionada per la presència de truites. Els adults fan entre 10 i 15 cm. de llarg dels que corresponen majoritàriament a la cua que es caracteritza per ser molt prima. Tenen el dors de color castany i fosc, uniforme i amb alguna taca de color groc. El ventre el té de color groguenc. A diferència d'altres tritons, l'adult no té cresta ni a l'esquena ni a la cua. La larva és de color més clar amb taques més fosques.

Observacions:

Aquesta espècie viu en llocs on l'aigua és neta i cristal·lina, generalment en llocs d'obaga de poca alçada però també en llocs alçats i assolellats. És molt aquàtic tot i que fora del període reproductor es pot trobar fora de l'aigua. Cria a finals de la primavera i principi de l'estiu en llocs d'aigua molt freda. Els ous de la femella medeixen un 5 cm de diàmetre

Història

La necessitat de protegir l'àrea de la serra del Cadí figurava ja en les previsions de planificació regional que va fer, el 1932, la Generalitat de Catalunya de l'època republicana.

Això es va tornar a plantejar, molts anys després, en el Pla provincial de Barcelona del 1963, que preveia espais naturals a la zona. El 1966 es va promulgar la llei que establia la Reserva Nacional de Caça del Cadí, la qual inclou actualment, a més de la zona que avui és parc natural, les serres del Verd i de Port del Comte. Aquesta llei, encara vigent, ordena els recursos de la fauna de manera que el seu aprofitament cinegètic pugui representar una font d'ingressos per a les poblacions que en formen part.

Una altra figura de protecció inclosa dins l'espai que ocupa el Parc Natural és el Paratge Natural d'Interès Nacional del Massís del Pedraforca, declarat per la Llei 6/1982, de 6 de maig, de la Generalitat de Catalunya, que comprèn, a més de la muntanya del Pedraforca, la vall de Gresolet.

Finalment, per mitjà del Decret 353/1983, de 15 de juliol, de la Generalitat de Catalunya, i a instàncies del Parlament de Catalunya, es va crear el Parc Natural del Cadí-Moixeró. En l'àmbit europeu, el setembre de 1987, d'acord amb la Directiva 79/409 CEE, el Parc va ser declarat Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA) i, anys més tard, mitjançant una Decisió de la Comissió de 22 de desembre de 2003, es va aprovar el seu ingrés a la regió alpina dins la Xarxa Natura 2000, ja que és l'espai protegit català amb un nombre més gran d'hàbitats i espècies de flora i fauna d'interès europeu (30 en cada cas), d'acord amb la Directiva d'hàbitats de la Unió Europea.

Bibliografia

CORTINA RAMOS, A; GORDI I SERRAT, J (2007). Carta del Paisatge del Berguedà. Pacte per a la protecció. Gestió i millora dels paisatges del Berguedà.

MONTORI FAURA, A (2008). "El tritó pirinenc". Picot Negre núm. 11. Juliol 2008

